

מגן דוד מ"ז א"ח הלכות ברכות רכה רבו מגן אברהם נ"י שממך באר הגולה

רכו (א) שכחו וגזרתו כו'. צטור כתב וכ"כ הב"ח דלא ככ"י: יא מל' יום. פי' שאם ירלה יאמר כן או יאמר צדוק שלא ראה אחר כיוצא בו תוך ל' יום: עשה מעשה בראשית והמנהג לומר על כה אפי' כותים. והא דלחמרי' [מנינה מה] אסור הרעמים שזכרו וגזרתו ועל הברקים עושה מעשה בראשית ואינו יודע טעם לזה מברך [כא] ואינו מברך אלא פעם אחת שטרעמים מרחים ראשונה שהשינוי עליו גדול מאד: כח משא"כ בברקים: הגה ויש אומרים י"ב משלשים יום (טו) לשלשים יום (טז):

רכו (ב) זכרון נאות כ [כג] אפילו (ט) עובדי כוכבים או [כד] (י) בהמ' אומר בא"י אמ"ה שכבה לו בעולמו (ט) ואינו מברך עליהם אלא פעם ראשונה ולא יותר לא עליהם ולא על אחרים אמ"כ היו נאים מהם:

רכו הרוואה פרחי האילן. מה מברך. ובו ס"א: **א (ה)** היוצא בימי ניסן וראה אילנות [ה] שמוציאין (ה) פרח אומר בא"י אמ"ה שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובות ליהנות בהם בני אדם. ואינו מברך אלא פעם אחת בכל שנה. ושנה [ג] ואם איתר לברך עד אחר שגדלו הפירות לא יברך עוד:

רכו ברכת הזיקים. ובו ג' סעיפים: **א (ה)** על הזיקים והוא כמין כוכב היורה כחץ באורך השמים ממקום למקום ונמשך אורו כשבת ועל רעדת הארץ ועל (ה) הברקים ועל הרעמים (ג) ועל רוחות שנשבו א בזעף על כל א' מאלו אומר בא"י אמ"ה עושה מעשה בראשית (ג) ואם ירצה יאמר בא"י אמ"ה (א) שכחו וגזרתו מלא עולם: **ב (ד)** כל זמן שלא נתפורז העבים נפטר בברכה אחת נתפורז בין ברק לברק ובין רעם לרעם צריך לחזור ולברך: **ג (ה)** היה יושב בבית הכסא ושמע קול רעם או ראה ברק אם יכול לציאת ולברך תוך

עשרת זקנים

ההוא (ה) הרוואה אילנות טובות כו'. אפילו כותי ובהמה צריך לברך בא"י אמ"ה ככ"י לו בעולמו ולא לברך פעם אחת אלא צריך לברך ג' פעמים משלשים יום לשלשים יום (ט) הרוואה וכן הוא בערו:

שערי תשובה

רכו (ה) הברקים. עכ"ט ועברי' שאם נידק על הכתף ומתקון לטעור הכתם הכא לחייו יא' וע"ש בשם השו"ת כתי' למסר"מ ק' מניב בעל המחבר גט פשוט שכתב לא ראינו מנכרי' על כוכב הכן מנזקם למקום אבל כיון שמתאר צוהי' לא ראינו אינו ראי' וצריך לברך ולא יברך בליה אחת רק פעם אחת ואף שהיא כוכב אחר רן בחוזה ליהב א"ל לברך וגם על כוכב שיש לו זנב וצבע של אורה שבו פירוב השאי של הרמב"ם ורבינו האי והערוך צריך לברך ויותר יצ"ב בו גזרת הבו"ק להיותו דבר נפלא ונבחר מאוי כי אם לעמים רחוקות ואם

באר היטב

(טו) לל' יום. פי' שלא ראי' אחר כיוצא בו תוך ל' יום: (טז) כותי. דכיוון ראי' בעלמא דמוחר אבל להסתכל בו ביותר אסור. ואסור לומר כמה נאה כותי זה: (יז) בהמה. על פדה נאה אין לברך דמאסי' הק"ט ח"א סי' רס"ה: **רכו (א)** פרח. ואין מברכין כ"א על אילני מאכל בלק"ט ח"ב סי' כ"ח. [וב"ה רואה פורחה בחדש אדר]: **רכו (ה)** הברקים. בל"ג צ"ל. אומר עושה מעשה בראשית ללא שיד לומר שכחו וגזרתו מלא עולם שאין נראין בכל העולם. ועל הרעמים בל"א דנרי"ק א"ל ירלה אומר מעשה בראשית דמעשה בראשית הם ואם ירלה אומר שכחו וגזרתו מלא עולם שהקול נשמע בכל העולם. ומ"ש כ' המתכב בזעף ר"ל בכה גדול או אומר ע"כ או ששע המ"א אם ששע רעם וראה ברק בחדד מברך על שניהם כה"ה א"ל אם הם נאים כזה אחר זה נהגו בעולם לברך על רעמים שזכרו וגזרתו מלא עולם. ועל בנקים עושה מ"ז. ומ"ש המתכב ואם ירלה אומר שכחו וכו' זה קאי דוקא על רעמים אבל

ביאורי הגאון ר"א ד"ל

וכמו כס"א לפנינו שהיינו: [כא] ואינו כו'. הראב"ד דחיל לשיקטו כמס"ל סי' ר"ח ס"ג וי"ש וי"א כו' וכ"כ הסוד ע"ש וכן מ"ש כס"י ואינו מברך כו' ג"כ לשיקטו דלא ככ"ה: [כג] אפי' כותי: גמרה ע"א דף ק"א: [כד] או נהמה. וירושל' ביבואו תוס' שם ד"ה הרוואה ו"ש: **רכו (ה)** שמוציאין פרח. היינו דמלכלבי שאמרו שם כמ"ס והנה פרח מעט אסין וי"ן ומתגנזין ואשיק ללבוין כו': [ג] ואם איתר כו'. כ"כ הסוד אבל המדברי והנ"מ כ' דלא לא ראה עד אחר שגדלו הפירות יברך אחר כן וכן שיקר:

ועל שכתו וכו' אבל אם נשנו בנחת אומר דוקא ע"כ. וכמה המ"א א"ל אם הם נאים כזה אחר זה נהגו בעולם לברך על רעמים שזכרו וגזרתו מלא עולם. ועל בנקים עושה מ"ז. ומ"ש המתכב ואם ירלה אומר שכחו וכו' זה קאי דוקא על רעמים אבל